

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕН СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлка Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сръбѣ. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разности.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията въ гр. Плъвентъ.

За частни обявления се плаща въ страницата, а на първа по 5 ст. Обявления мѣтватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необноръ връщатъ, освѣнъ ако сж придружени съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА“

Новото направление.

Третия земледѣлски конгресъ се закри. Делегатитѣ се прѣснаха изъ всичкитѣ страни на България, за да оповѣстатъ на своитѣ избиратели новата цѣль на земледѣлския съюзъ.

Отъ своя страна, и ние се считаме честити, че можемъ да поздравимъ българскитѣ земледѣлци съ новото направление на нашата организация.

Днесъ можемъ да увѣримъ нашитѣ земледѣлци, че земледѣлската организация до сега прѣдставляваше единъ опасенъ кризисъ, кризисъ, който можеше да доведе нашето дѣло до единъ пълненъ разгромъ, — но сега открито и смѣло вече можемъ да увѣримъ всички наши многобройни приятели и неприатели, че нашето свѣто дѣло е тръгнало по своето естествено и вѣрно направление; че ехиднитѣ злорадства, че тайнитѣ помисли на безбройнитѣ „народни“ доброжелатели се разбиха на пухъ и на прахъ отъ собственитѣ тѣхни интриги....

Третия земледѣлски конгресъ бѣше твърдѣ интересенъ и важенъ въ много отношения, но най важенъ бѣше въ това отношение, че тамъ ясно изпъкнаха приятелитѣ и неприятелитѣ на нашата кауза. Тоя конгресъ можемъ да го нарѣчемъ пробенъ камъкъ, дѣто се изпитваха всички доблѣстни и фалшиви борци; дѣто се даде заслужена награда на истинскитѣ и честни борци, и заслуженъ укоръ на всички фалшиви доброжелатели. Тоя конгресъ е толкова по цѣненъ за насъ, понеже той затвори вратитѣ за всички ония, които искаха или ще искатъ да експлоатиратъ нашето дѣло въ полза на своитѣ лични или партийни интереси, а отвори широко своето гостоприемство за всички идейни, млади и безкористни дѣйци, които ще искатъ да услужатъ на една широко-културна задача.

Още когато се зараждаше земледѣлското движение, когато бѣше само една буйна и сграпна война, която можеше да помете много отъ своитѣ врагове, още тогава ние смѣтахме, че това движение рано или късно трѣбва да се изроди въ една отдѣлна политическа организация, която веднажъ усиленъ количествено и качествено, ще може ясно и открито да опрѣдѣли своитѣ искания

Земледѣлското движение бѣше прѣдизвикано отъ лошото економическо положение на нашето земледѣлско население. Това население, което е 70% отъ цѣлото население въ нашата държава, като че ли бѣше отритнато отъ държав-

ното управление. Въ камарата законитѣ се ковека и прѣписваха отъ адвокати, прѣдприемачи и лихвари, които съумѣха, съ своето „просвѣтено“ участие въ държавнитѣ работи, да пригледатъ всичко така, щото днесъ нашето иначе богато отечество да трепери прѣдъ прагътъ на финансовия и економически фалитъ. Когато държавата се намира прѣдъ прага на фалимента, тогава досегашнитѣ народни доброжелатели, до сега богато охранвани за смѣтка на българскитѣ землеофлци и занаятчий, наново издигатъ своятъ прѣгракналъ гласъ за „спасение-то“ на погинващото отечество. На добъръ имъ часъ! — ще кажемъ ние, — колкото щжтъ иска нека оплакватъ нещастната България, но ние сме вече сити на тѣхнитѣ плачове, и ще потърсимъ подкрѣпа само въ насъ и въ нашитѣ собствени сили.

Да, само тамъ е нашето спасение. Делегатитѣ отъ конгреса, когато се намѣратъ вече между своитѣ съселени, съ искренна и пламенна проповѣдъ трѣбва да повдигнатъ духътъ на нашиятъ селянинъ и да посочатъ всички негови сили къмъ по широко съзнание на неговитѣ истински длъжности.

Този, който вѣрва въ своитѣ сили — на негова страна е побѣдата!....

Demos.

Политическата задача на Българския Земледѣлски Народенъ Съюзъ.

Земледѣлското движение у насъ, както то изникна и както продължава да се развива, е едно не до тамъ необикновено явление въ политическия ни животъ, защото въ този животъ сжеставуватъ вече условия, които да лѣгнатъ въ основитѣ на това движение. Днесъ никой не може да се очудва, че между многото политически групи, земледѣлското движение отъ дѣтѣ и повече години насамъ си пробива пътъ въ политическия ни животъ и заема мѣстото на една самостоятелна организация, съ задачи доста близки за народа. Земледѣлското движение е и ще бѣде на разъ на нуждитѣ на нашата селска маса т. е. на тѣзи български граждани и подданици, които прѣзъ цѣлитъ си животъ благуватъ и се роватъ по полѣтата, по кжрищата, по нивята за да изкарватъ сръдствата си за живене. Насокитѣ на това движение не съдържатъ ни сенка отъ опасности за държавата, нейния редъ и закони. По самото си естество, тия насоки съдържатъ елементи за народно добро и колкото повече си пробиватъ пътъ между земледѣлцитѣ, толкова повече у народа се развива политическото съзнание и гражданско достойнство. На народа трѣбва да се желае неговото политическо и економическо съзнание; по между него

трѣбва работа, та да се доведе до съзнание, а когато единъ пътъ народа дойде да съзнае своето гражданско и политическо достойнство, той ще съумѣе, безъ опекуни, да се грижи за своето благодѣйствие.

Въ сегашно врѣме земледѣлското движение се намира въ началото на своето сжществуване. Като е тѣй, може да се запита, може ли това движение да стои вънъ отъ политиката и политическитѣ течения, които съставляватъ живота на нашата млада страна като самостоятелна държава? Какъ трѣбва да си отговоримъ на този въпросъ? Ако кажемъ не, трѣбва да бждемъ положително увѣрени, че политическия животъ на нашата държава нѣма да закача земледѣлското население, т. е. политиката нѣма да се докоснува до земледѣлскитѣ слоеве и тогава едно земледѣлско движение ще има чуждъ отъ политиката характеръ. Ако кажемъ да, трѣбва пакъ да бждемъ увѣрени, че политическия животъ на нашата държава засага еднакво и земледѣлското население и едно негово движение не може да забрави и политическитѣ задачи, които живота му налага. На какъ казано, земледѣлското движение не може да се постави вънъ отъ политическия животъ на държавата, защото, колкитѣ си позволимъ да му отричаме политическата дѣйностъ, толкова повече тя ще му се налага по силата на условията на живота.

Ще пристѣпимъ на кратко да разгледаме като въ каква политика може да попадне движението, щомъ то слѣдва пътя на своето мирно развитие и като какви политически задачи то може на първо врѣме да си постави, които да бждатъ подходящи за една цѣлесобразна народна работа.

Политическитѣ задачи на земледѣлското движение се опрѣдѣлятъ отъ обстоятелствата, които налагатъ на земледѣлското население неизменно земаие участие въ политическитѣ борби, въ които би трѣбвало да отстаи нѣкое гражданско и политическо право, или да се съпротиви на политическо грабство и безаконие. Въ такъвъ случай една опрѣдѣлена политическа задача може да се изкаже въ смисълъ, да се работи за политическо съзнание на земледѣлската маса, та да може достойно и умѣло да зема въспно ерпие и въспки смучай участие въ управлението на страната.

Тѣй опрѣдѣлена политическата задача на земледѣлското движение, на пръвъ погледъ не прѣдставлява нѣщо ново, защото задачата да се работи за политическото съзнание на земледѣлската маса е задача на всѣки интелигентенъ български гражданинъ; е задача на всѣка политическа партия, която дѣйствува въ конституционенъ смисълъ, и най послѣ е и задача на възпитанието, което трѣбва да дава държавата. Като погледнемъ въ живота, ще видимъ, че

до сега никоя политическа партия не е работила въ смисълъ да внесе политическо съзнание въ народа — въ земледѣлското население. Самата държава стои спрямо народа, особено спрямо земледѣлския, като нѣкой кредиторъ, който нищо не е далъ, постоянно е вземалъ и постоянно все иска. Политиката на държавата, която трѣбва да лежи и да произтича въ и отъ съзнанието на всѣкой гражданинъ и интереситѣ му, се налага еднакво и на земледѣлскитѣ маси; обаче не тѣй лѣсно може да проникне политическа свѣтлина мѣжду тѣзи. Политическото ни възпитание е почти никакво и ния политиканствуваме безъ да се стреснемъ и засраимъ отъ политическата си безпринципностъ и политическо невежество. За това, когато на нѣкого отъ народа се отдаде случай да земе участие въ управлението на страната, когато нѣкой изъ между народа стане управникъ, този послѣдния става или тиранинъ или крадецъ, т. е. човѣкъ, който, вмѣсто да се грижи за доброто на другитѣ, напротивъ той имъ прави зло, грижи се само за своя джобъ и за тѣзи на своитѣ приятели и близки.

Трѣбва народа да се възпита политически тѣй, щото, когато се повикатъ неговитѣ прѣдставители и имъ се възложи политическата властъ на страната, то тия негови прѣдставители: министри, управители, началници, кметове, офицери и пр. да иматъ гражданската честъ и достойнство, да управляватъ страната за въ полза на народа — за народното благо; а не за своя частна полза, за въ полза на приятели и роднини или за въ полза на „нашата“ партия — управния пѣлни съ прѣстѣпления и прѣстѣпници, които постоянно виждаме и чуваме.

Трѣбва въ народа да се внесе политическо съзнание та да може самъ да диктува политиката си съобразно съ своитѣ економически и ступански интереси. Най много въ това отношение е назадъ и далечъ земледѣлското население. То малко или може да се каже никакъ, не съзнава тежестта, която много често се стоварва на гърба му отъ всѣка една политическа грѣшка, политическо опущение или политическо прѣстѣпление, направено съзнателно или неволно отъ управницитѣ, които стоятъ на чело на управлението. То е много просто, невежо и съ това се оправдава, когато му се случи да се захищаватъ противъ нѣкои политически шарлатани и крадци.

Българския земледѣлски народенъ съюзъ, като подема земледѣлското движение като едно народно дѣло, което обхваща интереситѣ на работната земледѣлска маса, се нагърбва съ една доста голѣма работа, която изисква помощта на всички народни доброжелатели и на интелигенцията. Тукъ на първо мѣсто се явява цѣльта, къмъ която ще се насочи движението и на второ-

тактичността на съюзните сили за постигането на цѣльта. Тя добръ е нарязана въ чл. 2 отъ устава, публикуванъ въ миналий брой, а именно: дѣятелностъ съ цѣль за подобрене на земеделѣнето и клоноветъ му и дѣятелностъ за политическо, материално и морално подобрене на земеделѣца и за народа изобщо.

Какъ трѣбва да се разбира: политическо подобрене на земеделѣца. Спорѣдъ насъ, не ще много думи та да разберемъ, че политическото подобрене на земеделѣца може да стане тогавъ, когато ще се даде възможностъ, като създае своитъ граждански и политически права, като създае и оцѣни своето гражданско достойнство, като създае своя обмъкъ къмъ отечеството си и народността си — къмъ държавата, да му се даде, казвамъ, възможностъ свободно и безпристрастно да зема участие въ управлението на държавата и въ воденето нейната вътрѣшна и външна политика. Въ думитъ политическо подобрене се разбира още, земеделѣца да стане честенъ и способенъ гражданинъ, та кога се случи да служи на народа, да защищава неговитъ политически права, да прави закони, та да може той съвѣстно и достойно да защити интереситъ на народа. А не както е ставало до сега и както може би ще става, управницитъ и депутатитъ, които излизатъ изъ земеделската сръда, ставатъ най голѣми тирани, потисници и грабителъ и отъ тия вълци най много земеделскитъ маси си пататъ.

Да се направи едно сериозно политическо подобрене на земеделското население, това е една отъ задачитъ на съюза. Тази задача, изразена въ малко думи е: да внася въ земеделското население политическото сознание, че народа самъ да зема участие въ управление и поддръжане държавата; че управницитъ съ властта си трѣбва да служатъ на народа, а не народа да имъ служи, а тѣ да го грабятъ, затварятъ и даже избиватъ.

Да се повърнемъ за малко на въпроса: като въ каква политика може да попадне земеделското движение, щомъ то слѣдва пътя на своето мирно развитие? При сегашното положение на работитъ, не е тъй лесно да се даде единъ правиленъ и утвърдителенъ отговоръ. Производителнитъ сили и способности на нашата земеделска страна се намиратъ въ началото на своето развитие. Земеделското население въ много страни страда, то много работи а малко има и едва почва да проявява тукъ тамъ признаци за една по производителна ступанствена дѣятелностъ.

Слѣдъ като се проучи добръ положението на земеделцитъ въ нашата страна, земеделското движение може да земе смѣло политически характеръ да иска едно законодателство, което въ всички страни да гарантира труда на работния земеделски народъ и да предпази земеделцитъ отъ всички експлоатации, на които до сега сж излагани. Земеделското население е много претоварено съ давнина, както отъ държавата, така и отъ частни лица. Едно подобрене въ тази смисълъ ще може да се постигне по законъ подателенъ редъ, отъ участието на едно болшинство отъ прѣдставители, излѣзли изъ сръдата на земеделския народъ.

При такава една политическа задача, земеделското движение ще може да земе видно и сериозно мѣсто между сѣществующитъ политически течения и ще се отличава отъ всички други течения само по това, че едно законодателство, въ смисълъ каквото казахме по горѣ, трѣбва да се изработи при участие на едно болшинство отъ прѣдставители, изпратени отъ земеделското население и искрени привърженици на земеделския съюзъ.

Отъ това не трѣбва да се разбира, че земеделцитъ искатъ да поддръжатъ нѣкаква политика съ съсловни тенденции. Никой нѣма да отрече обстоятелството, че едно що годѣ подобрене положението на земеделското население, е съпроводено и съ подобрене на западналото занаятчийство и младата индустрия въ страната ни.

Като схване добръ своята политическа задача, земеделския съюзъ трѣбва сериозно да се за ови за създаване на земеделски организации, където въсткой земеделецъ ще намери най ефтиното и най достойното училище, да се научи и създае своитъ политически права, своето гражданско достойнство като гражданинъ и поданикъ на българската държава.

По новия законопроектъ за горитъ.

(Продължение отъ брой 6).

Сжщия членъ 10 отъ законопроекта като говори за лѣсничейтъ, не опредѣля тѣхното число, а казва „при всѣки районъ има пужното число лѣсничейства съ по единъ лѣсничей и двама помощници, като се смѣта едно лѣсничейство отъ 200,000 декара гора“. Това опредѣление за числото на лѣсничейтъ е много не ясно; споредъ него то напълно ще зависи отъ М-ството и народното прѣдставителство, които по свои усмотрения днесъ ако ги поставятъ напр. 60 души, утрѣ ще ги намалатъ на 40 или обратното. Съ него се дава възможностъ да се върши сжщото съ службашитъ по горитъ, което се вършеше прѣди година и двѣ: лѣсничей се увольнява по закриване длъжностъ държавна се нѣколко врѣме и послѣ се назначаваха. Тая игра съ персонала на глѣдъ е ничтожна, но въ сжщностъ играе голѣма роля. Като нѣма опредѣленъ щатъ ний не можемъ да рассчитаме, че младежи ще се посвѣтатъ по тази специалностъ, а рискуваме слѣдъ години да останемъ безъ техници лѣсничей. Че послѣдствията отъ неопредѣленото число на лѣсничейтъ сж рисковани може да ни увѣри обстоятелството, че прѣди години имаше младежи да слѣдватъ по лѣсовѣдството почти въ всички висши учебни заведѣния, но отъ какъ се започна играта, по голѣмата частъ отъ тѣхъ напуснаха тази специалностъ и се прѣдатоха на друга по сигорна; сега за сега почти нѣмаме младежи въ висшитъ гор. училища, а има такива саме въ сръднитъ и нисшитъ кадѣто постъпватъ отъ II-й или III-й гимназиаленъ класъ. Такива младежи въ странство едва достигатъ до длъжностъ помощникъ лѣсничей, а у насъ ще имъ повѣримъ испѣло управлението на горитъ. Нека всѣки се позамисли и обсъди какво ще бжде тогава положението на нашитъ гори.

Ний не сме за увеличението на персонала безъ нужда, но какъвто и да бжде щата той трѣбва да е опредѣленъ съ законъ. Ако той се опредѣля съ специаленъ законъ, какъвто се внася сега, то най малкото, което трѣбва въ закона за горитъ да се каже е: *числото на лѣсничейтъ напълно зависи за щата на чиновницитъ*. Не се ли спомѣне това и остане ли въ закона, както е сега: „пужното число лѣсничей“ явява се едно противорѣчие въ тия два закона — противорѣчие, което ще докара до не исполнението на единъ отъ двата закона. И дѣйствително ако въ щата се опредѣлятъ 50 лѣсничей, а споредъ чл. 10 отъ закона за горитъ се окаже нужда отъ 70 такива, какво ще прави М-ството на Т-та и З-то; ще увеличатъ числото споредъ нуждата на 70, или ще се подчини като го остави 50? На тия възможни противорѣчия съставителя на закона не е обърналъ внимание, а пъкъ то е неизбежно, ако искаме законитъ, които се създаватъ да бждатъ исполнявани.

Какво трѣбва да бжде числото на лѣсничейтъ тукъ нѣма да спомѣнуваме, а ще се искажемъ слѣдъ като видимъ законопроекта за щата на чиновницитъ.

По горѣ казахме, че не прѣдвидения щатъ на чиновницитъ по гор. въдомство убива куража на младежитъ да се посвѣтатъ по него. Сжщитъ послѣдствия дава и алинея 7-ма отъ този членъ. Освѣнъ че не опредѣля ценъ, тази алинея дава право да бждатъ чиновници по гор. въдомство и лица не съ специално образование по горитъ. И това иска да се прокаква сега, когато всѣки интелигентенъ мъжъ иска ценъ на службитъ; когато мало и голѣмо се убѣдиха, че ако държавния механизъмъ страда, то е именно отъ безъ цензурното назначение на чиновницитъ. Каква цѣль се гони съ отхвърляние ценъ отъ чиновницитъ по гор. въдомство, когато той въ тѣхъ трѣбва най строго да се пазятъ, точно незнаемъ; имаме обаче пълно право да мислимъ, че *партизанството е изрѣка, а не главна цѣль*. До колкото разбираме тукъ се иска отхвърлянето и изолирането на тѣхнитъ лѣсничей на които първата и главна грижа е подорѣние горитъ, и замѣстванието имъ съ лица, които невянатъ какво нѣщо е гора, камо ли да мислятъ какъ трѣбва тя да се уреди. Главната задача на тия лица ще бжде угодицеството за да бжде лѣсничей. Освѣнъ това кой младежъ ще отиде да харчи и се специализира по горитъ, когато сжщата служба той ще я има и безъ това е, разбира се никой. Тия даже които сега слѣдватъ макаръ въ нисшитъ или сръднитъ училища ще напуснатъ, защото не ще иматъ нужда отъ специалностъ. Всѣка дѣ по другитъ дѣвжави ценъ на чиновницитъ по гор. въдомство отъ година въ година става по строгъ, а у насъ обратното; причината на това, че всѣка дѣ за главни ръководители на горското дѣло се избиратъ хора мъдри и специализирани, а у насъ обратното. Тукъ му е мѣстото да кажемъ че прокараване плеята: „кѣриво и сакато да става лѣсничей“ се дължи на сегашния началникъ на горския отдѣлъ, който както поговорката казва: „толкова понятие има за гората, колкото и хлѣбаря отъ обущаря“. Непростено ще бжде баче, ако законодателното тѣло обгърне тази идея и изложи на погибель ония природни богатства, които сж красотата на страната която ги има.

Друго сжщо важно въ този членъ е горската стража. Въ алинея 5 е казано: „за пазение горитъ въ всѣко лѣсничейство се назначаватъ отъ районитъ горски инспектори най малко по 10 души гор. стражари, които трѣбва да сж грамотни“. На чия смѣтка се назначаватъ тия стражари, чий гори ще пазятъ не е казано, когато това е много важно. Ако въ лѣсничейството горитъ сж държавни стражаритъ, само по себе се разбира, ще бждатъ държавни и назначавани отъ инспектора; но ако тѣ (горитъ) сж общински държавата ли ще имъ плаща? Ако сж частни държавата ли ще имъ плаща? Редакцията на тази алинея е основана, види се на чл. 12 отъ сжщия законопроектъ, който взема поцѣ попечителството на държавата всички общински гори, но забравя се, че този членъ не взема частнитъ гори и че тѣ като частни не могатъ да се пазятъ друго яче освѣнъ отъ частни горски пазачи, на които държавата не е длъжна да плаща. Забравя се сжщо че има общ. гори, които държавата по никой начинъ не може да взема подъ свое попечителство и че тѣзи гори трѣбва да се пазятъ отъ общ. гор. стражари, плащани отъ общинитъ, но не и отъ държавата. За тия гори ще поговоримъ по доле; тукъ ще се ограничимъ само върху стражата, като кажемъ, че тя не трѣбва да остава не

опредѣлена, както е въ проекта, а да се опредѣли както подобава. Горскитъ стражари трѣбва да бждатъ: а) *държавни* т. е. такива, които ще пазятъ държ. гори, б) *общински* — които ще пазятъ общинскитъ гори и *частни*, които ще пазятъ частнитъ, неисклучай и корпорационитъ гори.

Заплатата на първитъ да се *исплаща отъ държавата*, заплатата на вторитъ да се *прѣдвиди въ общ. бюджетъ*, да се *събира отъ бирницитъ и внася въ земл. маси, които да ги изплащатъ сръщу въдомости прѣдставени отъ лѣсничейтъ*. Заплатата на частнитъ гор. стражари да се *исплаща отъ стопаници на горитъ*. Понеже малкитъ страници на вѣстника ни не позволява да привѣждаме основанията за всѣка прѣдложена отъ насъ мѣрка, то за току що цитираното прѣдложение може читателя да намѣри основанията въ „Лѣсовѣдската Сбирка“ год. I и II, въ кѣнто подъ заглавие „общ. гор. стража“ по общирно сж изложени.

В. Горски фондъ.

и) Тази глава, която сжщо се състои отъ единъ членъ, говори за нѣкакъвъ горски фондъ. Този фондъ се образува споредъ чл. 11 отъ: 1) приходитъ на горитъ, 2) отъ глобитъ по нарушение на закона, 3) отъ продажба на маломѣрнитъ държ. гори, 4) отъ такситъ по разрѣшение за стружни и др. фабрични заведѣния, 5) отъ такси по 1 левъ на декаръ за коринение на гори и 6) отъ продажба на конфектурованитъ материали. Съ една дума гор. фондъ се образува отъ всички до сега постъпления отъ горитъ, кѣнто на редъ съ другитъ приходи се означаватъ въ държ. бюджетъ. Този фондъ е казано въ сжщия членъ се *управлява отъ Министерството на Т-та и З-то* и служи за обдържане персонала по горитъ и всички правени по закона разходи. Съ създаването му, каква цѣль се гони не можемъ да отгатнемъ. Съ него на яве излиза само кѣселедството на горското отдѣление при М-ството на Т-та и манията да създава нѣщо *ново*, но не и друго. То забравя, че управлението на горитъ е частъ отъ общия държ. механизъмъ дѣйствующъ за общо благо; че държавата имайки прѣдъ видъ ползата отъ горитъ и послѣдствията отъ тѣхното унищожение, създава персонала който да ги пазятъ отгледва и подобрява; забравя сжщо че за издържане този персоналъ, тя отдѣля отъ своя бюджетъ, споредъ нуждата суми, кога по-вече кога по-малко. Съ фонда то отцѣпва персонала по горитъ отъ общия държ. механизъмъ и го поставя отдѣлно, безъ да помисли, че обижда самата държавата като я поставя въ положение на фалиралъ господаръ който не може да исплати на слугитъ си, а става нужда да се секвестриратъ приходитъ му. За такава услуга ний а заедно съ насъ и всѣки българинъ ще благодаримъ. Ако цѣльта на този фондъ е да усигори заплатата на служащитъ по горитъ, то защо не е обмислено и какво да се прави въ случай, че той не достигне, или какво да се прави, ако има отъ него излишъкъ. Ще се намалявали персонала и неговата заплата въ първия случай, или ще се увеличава въ втория? Не. Ний мислимъ, че недоимъкъ на този фондъ ще се плаща отъ държавата, та ще събира и излишакъ. Каква е тогава ползата отъ разсѣпелението? Тази загатка повтаряме да кажемъ, че не можамъ да отгатнемъ. На сигуръ съ нея се гони цѣль компрометирующа горското дѣло, но каква именно незнаемъ. Длъжностъ е на г. г. народнитъ прѣдставители да обърнатъ внимание върху тия загадъчни прѣдложения и да не допускатъ узаконяването имъ до когато не се узнае тѣхната пряма цѣль или полза.

Народно събрание

Г. Засядание (понеделник 22 Октомври 1901 год.)

Засяданието се откри отъ подпредседателя г. Ат. Краевъ въ 2½ ч. слѣдъ обѣдъ. Отъ 166 прѣдставители присѣтствуваха 107 души.

Дневен редъ: Докладъ на провѣрочната комисиия по изборитѣ.

Докладчикъ П. Станчевъ докладва избора въ Бургаската околия кждѣто е избранъ г. Д-ръ Генади-въ. Този изборъ като правилно произведенъ се утвърди безъ дебати.

Докладчикъ Н. Цановъ докладва избора въ Царибродската околия кждѣто е избранъ бившия министъръ Т. Теодоровъ. По този изборъ имало подадена нѣколко констатации, за нередовността му и комисиията прѣдлага аякетъ. Слѣдъ бурни дебати събранието призна избора за редовенъ и го утвърди.

Мнозина прѣдставители сърдечно поздравлявали г. Теодорова.

Засяданието се закръ въ 7½ часа слѣдъ обѣдъ.

ХРОНИКА

Прѣдседателя на Народното Събрание, Ив. Ев. Гешевъ си поддалъ писмено оставката, като я мотивиралъ, че частнитѣ му работи не позволявали често да присѣтствува въ събранието.

Намъ се чини че главната причина за оставката на г. Гешевъ не е частната му работа, а не иска въ неговото прѣдседателствование да се приеме заема заедно съ монополитѣ, които правителството иска наложително да прокара Камарата се занимавала на 24 того съ въпроса за избирание новъ прѣдседателъ. За такъвъ се готвили отъ правителственното болшинство г. М. Балабановъ или А. Франтя. Опозицията иска също да прокара свои хора и за такива тъкмили Р. Петровъ, Д-ръ Генадиевъ или Д. Марковъ. Който отъ кандидатитѣ да се избере нече дава тежестъ на важния постъ, който му даваше уважавания отъ всички г. Гешевъ.

По грабването на Мисъ Стонъ. Читателитѣ сж чели въ другитѣ вѣстници, че прѣди два мѣсеца турски разбойници заробили една протестантка на име Мисъ Стонъ и една българка, също протестантка на име Цилка. Грабването на тѣзи двѣ нещастни е станало на турската територия, кждѣто и днесъ сж разбойницитѣ съ жертвитѣ си. За Цилка като българка никой не повдигна въпросъ, нъ за Мисъ Стонъ като американка цѣлия Европейски печатъ вѣстана, а Американското правителство отива по далекъ като прѣдлага на Турция да плати откупа който разбойницитѣ искали за Стонъ. Турция за да се отърве и покаже чиста прѣдъ Европейцитѣ хвърли вината върху България, като казва, че разбойницитѣ били българи отъ Македонския комитетъ и че открадната Стонъ заедно съ другарката сж били въ България. Тази распра се протача отъ мѣсець и повече. Ний не спомѣнавахме по нея нищо, като мислихме че Българското правителство ще отблъсне тия обвинения, нъ изненадани останахме отъ новината въ „Вечерна поща“ и „Миръ“ какво Българското правителство не само не съумѣло да отхвърле обвиненията, нъ съгласило се съ Европейскитѣ еврей и распоредило да се прави обискъ въ Рилския манастиръ подъ прѣдлогъ, че разбойницитѣ заедно съ Мисъ Стонъ били въ него и че свѣтитѣ участници отъ този манастиръ били съучастници на тѣхъ. Българското правителство се съгласило да испраща зводъ жандарми въ оази Българска свѣтина въ която пегъ вѣка подъ редъ дивия турчинъ не смѣше да прати ни единъ свой запгня; въ онзи кхтъ отъ Българската земя въ който и подлия гъркъ съ своитѣ хитрости неможа да се докосне. Постѣпката на правителството въ този случай е осѣдителна

и ний, а заедно съ насъ и всички земледѣлци като протестираме противъ нея, молимъ правителството да отхвърли всички досегашни обвинения хвърлени по адресъ на България.

Въ редакцията ни се получи дописка изъ София отъ нѣкой си Камбуровъ, въ която се расправа за дѣлата на сегашния началникъ на гор. отдѣлъ г. Митревъ. По нѣмание мѣсто въ вѣстника неможемъ да помѣстимъ цѣлата тази стагия, нъ извличаме отъ нея следующето:

1) Съ назначаването на г. Митревъ за началникъ на гор. отдѣлъ той започналъ несправедливо да уволнява и примѣства лѣсничейтѣ—даже толкова че кредита отпущнатъ за пхтни и дневни по това министерство не билъ въ състояние да исплати тия мѣстения; 2) Назначавалъ за лѣсничей лица, които закона и правилника за приспособленieto му, не допускатъ да бждатъ такива; 3) Уволнявалъ лѣсничей по злоупотребления и кражби и въ кхсо врѣме наново ги назначавалъ; 4) Не раздавалъ справедливо стѣпенитъ на лѣсничейтѣ, като давалъ отвѣднажъ високи стѣпени на лѣсничей, които сж биле протежета на Радославитѣ съпартизани, както е случая съ сегашния началникъ секцията, Вълчевъ братъ на извѣстния Ил. Вълчевъ. Расправа се още че този г. Митревъ се подържалъ отъ народния прѣдставител г. Франтя. Ний бихме се съмнили въ истиността на дописника, нъ факта, че Вълчевъ бившия учителъ въ тукашното винарско училище, свършилъ нисше гор. училище който не се занимаваше съ друго, освѣнъ да всява умраза мѣжду другаритѣ си, за която постѣпка биде уволненъ, отведнажъ става първостепененъ лѣсничей и сега началникъ секция, ни кара да верваме че и другитѣ обвинения сж вѣрни.

Вѣрваме че Министра на Търгов. и Земледѣлието г. Людекановъ, който заслужено минава като справедливъ, ще обърне внимание на горнитѣ обвинения и ще даде приличното наказание на Митревъ, като го освободи отъ високия постъ, който въпрѣки закона му е дадепъ.

Въ града ни миналата година е основано пчеларско дружество, на което главната цѣль бе развѣждане и отглеждане пчелитѣ по новата система кошарица. За ръководител и управител е билъ избранъ г. Кринчевъ, помощникъ въ Държ. винарска изба, по чиято инициатива се състави и дружеството. Отначало това дружество отиваше добръ, нъ сега се учимъ че членоветѣ му се разочорвали отъ тѣхническитѣ познания на г. Кринчева и го освободили отъ ръководството на пчелина, защото по неумение, той билъ нанелъ загуба на дружеството около 300 лева за порѣчка на нѣкакви негова система кошарица и станалъ причина да пзмрътъ 10—15 кошара, прѣхвърлени отъ самия него въ тия кошарица. Дружеството се отнело до г. Георговъ, пчеларъ въ гр. Пирдопъ, съ молба да имъ прѣпорѣча за ръководител на пчелина лице, което разбира отъ пчеларството.

Забѣлѣзваме че мнозина овчари за да напасѣтъ овцетѣ си, пушатъ ги изъ посѣтитѣ рапици които сж единичка величина за сега. Обръщаме вниманието на стопанитѣ на тия посѣви да не пушатъ добитѣкъ по тѣхъ, защото изаждане лѣстата на рапцата освѣнъ че прѣчи на доброто ѝ вкореняване, нъ и причинява болки въ корена и съ това го излагатъ на загинване.

Кражба на американски лози. Прѣди нѣколко дена неизвестни лица влезли въ разсадника на г. Забуновъ, който е край града и откраднали около 350 навезено присадени американски лози. Г. Забуновъ се оплакалъ на

Окол. Началникъ и кмета. Крадцитѣ още не сж заловени.

Нарушения въ новитѣ американски лозя. Тукашни овчари на два нхти влизатъ съ стадата си въ новопосаденото американско лозе на Бр. Печигаргови. Стопанитѣ се оплакали на Гр. Общ. Управление, което взело мѣрки да се неповтарятъ нарушенията.

Една опростена идея. Подъ това заглавие в. „Б. Вѣсти“, посвѣтѣва цѣла уводна статия съ която пролива сълзи за землед. сѣюзъ за това че той се билъ раскапалъ. Като доказателство на това раскапване той посочва повѣдението на нѣколко души народни прѣдставители, избрани отъ името на сѣюза, което тѣ държатъ въ народното събрание. Ний съжеляваме този нашъ събратъ за гдѣто вадя заключенията си отъ постѣпката на личности кзквито има въ всѣка партия. Отъ своя страна заявяваме че землед. сѣюзъ не е опростенъ, а сега именно е положенъ на здрава основа. Неблагодарницитѣ и мнимитѣ добродетелители получиха наградата си отъ III землед. конгресъ. По този въпросъ ще се повърнемъ въ единъ отъ слѣдующитѣ бройове на „Землед. Защита“. За сега обръщаме само вниманието на земледѣлцитѣ да не даватъ вѣра на подобни измислици и прѣположения, които разнитѣ политически партии пушатъ по адресъ на сѣюза, защото това тѣ ще правятъ за да разнебитятъ организацията, която ги застрашава. Трѣбва да се помни че всѣко начало е трудно до като се постави то на здрава почва.

Вѣстника ни бѣше привързанъ когато научихме новината, че народното прѣдседателство избрало за прѣдседател на народното събрание г. Марко Балабановъ съ 116 гласа отъ 142 присѣтствующи прѣдставители. Имало е и 20 бѣли бюлетини.

Поздравителни телеграми по случай III й земледѣлски конгресъ.

Отъ Дубница

Сърдеченъ поздравъ конгресиститѣ! Желамъ ползотворна дѣятелност! Лъжатъ, че земледѣлското движение угаснало. Напротивъ: орача се пробуде! Съжелявамъ отсъствието. Здравете!

Великошопландецъ.

Отъ Пловдивъ

Напрѣдъ въ борбата за справедливата кауза на българския земледѣлецъ.

Бойкиновъ, Бобевъ, Илиевъ, Сиравковъ, Дѣлевъ, Стрибъринъ.

Отъ Силистра

Поздравъ конгресиститѣ, високо дръжте организационното знаме да вътѣржествува каузата.

с. Алфатарци.

П. Чериевъ, П. К. Пенковъ

Отъ Пѣвевъ

Щастливи сж народитѣ, които се стрѣмятъ за повдигане земледѣлието. Нашитѣ благопожелания за горѣщъ застѣпъ да се даде на ралото отплатѣ защото то днесъ въ България крѣпи палата.

Група ученици земледѣлци.

Отъ Попово

Пожелаваме плодотворна дѣятелност за каузата на земледѣлцитѣ.

Прѣдседателъ на Коваческата организация: Камбур-въ.

Отъ Ст. Загора

Поздравляваме Ви съ конгреса дръжте ни въ извѣстностъ.

Станчо, Петко

Отъ Пловдивъ

Редакцияния комитетъ списание „Садово“ пожелава пѣленъ успѣхъ въ дѣлото. Земледѣлци успѣхътъ Ви зависи отъ самитѣ Васъ.

Комитета

ЗЕМЛЕДѢЛНО-МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТИНЪ

за септември 1901 г. по новъ стилъ (19 августъ до 17 септември по старъ стилъ).

Врѣмето и посѣвитиъ лозята и пр. Ако цѣлиятъ отчетенъ периодъ отъ 30 дни (19 августъ до 17 септември включително) раздѣлимъ на петидневия, ще намѣримъ, че послѣдното петидневие се е отличавало съ ний ниска температура (за София 12.3) и че първото и третото десетидневия сж били ний топли (за София 18.5). Изцѣло взето, мѣсечната температура е много близка до мно-

годиншната срѣдна, а отъ ланшната за тоя мѣсець е по висока съ 1½ до 2½ граду-са. Откъмъ дѣжда си отчетнитѣ мѣсець не прѣдставлява нѣкаква особеностъ; количеството на ватежа почти всѣкждѣ е по слабо отъ миналогодишното срѣдно, но не е било и толкова слабо, както миналата година, когато недостигатъ е билъ двойно по голѣмъ отъ сегашния. Гърмотевици и градушки почти не е имало, а пороевъ дѣждъ само веднажъ и на мало мѣста е имало съ по голѣма сила.—Изобщо врѣмето е било много благоприятно за прибирането на хранитѣ, за зрѣянieto на кхситѣ проса и царевичата, на гроздето и пр. Сѣянieto на рапицата, на есето жито, ржътѣ и ечемикѣ не е могло да се извърши въ пѣлна и достатъчна мѣрка, но въ сравнение съ миналата година количество на насѣянитѣ пространство до 17/30 септември е значително по голѣма и състоянието на по рамо посѣтитѣ посѣви е много по добро.

Осѣвѣтъ слаба мана по сугарнитѣ царевичи въ Бѣлослатинско, Троянско, Ловешко и пр., други поврѣди на растителността не е имало. Въ Казанлъшко и Сливенско сушата е посочила на достатъчното наядраване на царевичата; въ Варненско, а особено по Кичията, прибѣрвали да я обератъ прѣди да узрѣе напълно, защото билападнала отъ голѣмо множество полски мишки. И въ Созоплъ, Балчикъ и Къзжлъ Агачъ имало много полски мишки, които принасяли голѣми поврѣди не само на царевичитѣ, но и на лозята. Въ нѣкой села въ Османпазарско имало по кукурузаята доста много дивни свини.

Царевичата. Брането на царевичата до 17/30 септември е било извършено или започнато въ по голѣмата частъ на Кияжеството; тя могла напълно да узрѣе и дала, както се очакваше, твърдѣ добра и на много мѣста изобилна реколта.

Оризътъ. Врѣмето прѣвъ отчетния периодъ е помогнало да фтаса оризътъ, по раншко отъ миналата година. Въ Пазарджикъ жътвата започнала вече на 10/23 септември и обѣщавала изобилна реколта. Очаква се по добра реколта отъ ланшната изобщо и отъ цѣлата област, въ която оризътъ се сѣе.

Отъ анасона въ околнитѣ Хасковска, Борисовградска и Харманлийска, въ които се обработва, се е получила и по количество и по качество много добра реколта, по добра, отколкото прѣвъ всичкитѣ послѣдни четиринетъ години. Прибирането му е станало при най благоприятни условия.

Памукътъ въ Хасково и Харманлий е далъ добра реколта.

И **Сусама**тъ до края на отчетния периодъ е билъ конечно прибранъ, но получената отъ него реколта не е достатъчно добра.

Вадението на **картофитѣ** е привършено; тѣ навсѣкждѣ сж дали доста добра, а на много мѣста въ голѣмо изобилна реколта.

Фасулъ тая година се е родилъ на много мѣста въ голѣмо изобилно; въ София около Кръстовденъ се намираще килограмъ по 15 стотинки.

На **захарното цвекло** сухото врѣме и прѣвъ този периодъ на повечето мѣста не е яко помагало буйно да расте и едрѣе; но за това неговата захарностъ значително се е увеличила навсѣкждѣ и ще бжде въ по голѣмъ процентъ отъ миналата година. Общо взето за всички мѣста, въ които се обработва захарното цвекло е дало или обѣщавало да даде повече отъ добра (4., при най голѣма опѣнка 6), а въ Горна Орѣховица, Сухидолъ, Сливница и други нѣколко Софийски села дори и много добра реколта. Вадението на цвеклото е наченало въ Костинбродъ, Сливница, Хераково и въ други нѣколко Софийски села срѣдно около 9/22 септември; но въ повечето мѣста конечното му прибиране е оставено да се привърши слѣдъ 17/30 септември.

Рапицата. Наспроти голѣмата заинтересованостъ, която се е появила къмъ рапицата между населението въ сѣверната половина на Кияжеството, сухото врѣме прѣвъ отчетния периодъ недостатъчно е способствувало за насѣвяването на още по голѣми пространства отъ тия, които сж могли да бждатъ насѣяни. Въ Ломъ, Фердинандъ, Луковитѣ и пр. до 17/30 септември не били насѣяни нито половината отъ нивитѣ, прѣдо прѣдѣлни за рапица. При вничко това, сѣянieto продължавало и вѣситѣ до сега пространства сж значително по голѣми отъ други години. Въ Поповска околия тая година за прѣвъ пхтъ сж насѣти около 30000 декара. Рамо посѣяната рапица навсѣкждѣ е много добра, а кхсно посѣята се нуждае отъ напоителенъ дѣждъ. Рапицата въ Обрангѣтъ Чифликъ при Русе пострадала до 60% отъ суша и отъ инсектитѣ *Pieris* пара (гжсеницата на пеперудата), ларвитѣ на брѣмбаритѣ *Agrotis segetum* и *Mololonta vulgaris*, както отчасти и отъ мравкитѣ, Въ с. Врѣ-

ника (Бълослатинска околия) земледелците Никола Данкич за изстрѣбване гъсеници-тъ по рапицата на нивитъ си отъ 30 дека-ра откаралъ съ кола 50 кокошки, които въ десетъ дни истребили всичкитъ гъсеници и рапицата отлично се поправила.

Лозята. На повечето мѣста въ стра-ната гроздоберътъ е извършенъ по рано отъ обыкновенното време; той билъ извършенъ или зафанатъ между 10 и 17 септемврий (ст. ст.) въ Кула, Бѣлоградчикъ, Бѣла Слатина, Ра-хово, Никополъ, Плъвенъ, Троянъ, Свилен-во, Елена, Кесарево, в. Геша (Дръновско), гдѣто обрани прѣди 2 Септемврий, въ Тър-ново, Балбунаръ, Османъ-Пазаръ, Чирпанъ, Търново-Сейменъ, Казанлъкъ, Карлово, Плов-дивъ, Садово, Станимака, Чепеларе, Пазар-джикъ, Голѣмо-Комаре (обрани още въ на-чалото на мѣсецъ Септемврий), Панагюри-ще, Орхание и пр. За по рания гроздоберъ най много е способствувало топлото и ясно време прѣвъ отчетния мѣсецъ; обаче лоя-та въ голѣма частъ отъ наброенитъ мѣста сж обрани, не займотъ сж били увѣхнали, изгорѣли отъ маната, застанали въ развити-ето си въобще въ такова жалко състояние, щото лозаритъ не сж могли да мислятъ и за пълно урѣждане на гроздето. Слабо отъ напредъ и обрано прѣждеврѣмено, гроздето на много мѣста е отъ лошо качество. Оба-че тамъ, гдѣто лозитъ не сж били толкова силно поврѣдени отъ маната, гроздето се отличава съ доста голѣма захарностъ. Въ Сухиндолъ и Кюстендилъ, напр., по качество таагодинашната реколта била по добра отъ ла-ска. Въ Перущица (Пловдивско) захарностъ-та на гроздето възлиза до 22%. Въ Русе Шпрата отъ непрѣсканитъ лози показвала само 13% захаръ, ширата отъ два пкти прѣсканитъ лози 18%, а тази на редовно и по често прѣсканитъ—20%. Въ Търновско захарността е била много по малка; така въ с. Керекъ на 9 септемврий (ст. ст.) гро-дето на прѣсканитъ лози съдържало 12.7% захаръ, а въ Търново то съдържало: на 9—14.0%, на 14—14.8%, а на 21—16.5%, захаръ (гроздоберътъ билъ започнатъ още на 14). Отъ приведенитъ числа се вижда, че гроздето на непрѣсканитъ лози съдържа за-харъ по малко отъ гроздето на прѣсканитъ и че само по себе си захарността на прѣ-сканитъ въ нѣкой случаи не е малъко за-доволителна. Причината на това обстоятел-ство трѣбва да се търси въ факта, че по-ради честитъ продължителни дъждове, прѣскание-то не е могло да подѣйстви успешно.

До 17/30 септемврий гроздоберътъ не билъ още наченалъ въ Сухиндолъ, Горна Орѣховица, Ески Джумая, Попово, Шумень, Тутраканъ, Силистра, Балчикъ, Варна, Ан-хиоло, Айтосъ, Ямболъ, Казанлъкъ-Агачъ, Ха-сково, Пещера, Дубица, Царибродъ и др.

Получената или очаквана реколта отъ лозята по количество е много слаба. Въ Дръново, Кемаларъ, Куртбунаръ, Борисов-градъ, Радомиръ, въ много села въ окръ-житъ Търновски, Русенски, Старозагорски, Пловдивски и пр. нѣмало да стане никакъвъ гроздоберъ—толкова малко родили тамошни-тъ лозя. Въ Чирпанъ до като „при добри години се получавало сръдно около 2,000,000 килограма грозде, сега се едва намѣрило около 100,000 клг., и то долинокаче-ственно“. Въ Берковица, Фердинандъ, Сви-щовъ, Попово, Османъ-Пазаръ, Добричъ, Бал-чикъ, Провадия, Новосело, Хасково, Казан-лъкъ Чирпанъ, Садово, Бръзово и пр. лоя-тата почти никакъ нѣмали грозде. Много добра (5) реколта сж дали или общавали да даждъ лозята въ Анхиоло, Бръстовица и Перущица (Пловдивско); добра (4) лозята въ Търново-Сѣйменъ, Нова Загора, Плов-дивъ, Пазарджикъ, Голѣмо Комаре, Пещера, Дубинско, Кюстендилско и въ още нѣколко други мѣста; сръдна (3)—лозята въ Кула, Ломъ, Ловечъ, Сухиндолъ, Свиленво, Тутра-канъ, Кабиюкъ Чепеларе, Орхание и пр. и слаба (2)—лозята въ Рахово, Никополъ, Лу-ковитъ, Елена, Кесарево, Свищовъ, Нови Пазаръ, Бургасъ, Айтосъ, Ямболъ, Карно-батъ, Харманлий, Станимака, Карлово и пр. Въ зависимостъ отъ малкото плодородие на лозята цѣната на гроздето е била все по-висока отъ обыкновенната. Така около Кръ-стовденъ въ Бобошево (Дубинско), Голѣмо Комаре, Нова Загора, Карлово и пр. цѣна-та на гроздето е била 10—15 стотинки и въ нѣколко други мѣста около 20 ст., а въ нѣкои другитъ тя се колебала между 30 и 40 ст. за килограмъ. Въ околицата на Образцовъ Чифликъ при Русе ведро мѣстъ се продавало за 6—8 лева.

Лозята въ Никополъ прѣтърпѣли до 20% загуба отъ мѣглата, паднала тамъ на 3 и 6 септемврий, а лозята въ образцовъ Чифликъ и Шумень били слабо поврѣдени отъ антрак-ноза. Въ Ямболска околия констатирана фи-локсера. Сжщо и въ с. Дервентъ въ мѣст-ността „Горановъ-Долъ“, Старозагорска око-лия, е констатирана на 4/17 септемврий фи-

локсерия зараза върху едно пространство отъ три декара лозя.

Овощни дървета. Къмъ края на от-четния мѣсецъ реколтата отъ овощнитъ дър-вчета е отцѣнена както слѣдва: 1) *Дюли* об-що за страната 2.3; въ Валинъ, Ломъ, Бур-гасъ, Айтосъ, Карнабатъ, Нова Загора, Дуп-ница и пр. изобилина (6) или много добра (5), а въ Дръново, Радомиръ, Кюстендилъ и пр. почти никаква; 2) *оръхи* общо за стра-ната 4.1; въ Бѣлоградчикъ, Ломъ, Плъвенъ, Горна Орѣховица, Шумень, Провадия, Бур-гасъ, Казанлъкъ, Орхание, Дупница, Кю-стендилъ и пр. изобилина или много добра, а въ Дръново, Османъ-Пазаръ, Радомиръ, Бо-силградъ и пр. слаба (2); 3) *праскови* общо за страната 3.4; въ Видинъ, Бургасъ, Ан-хиоло, Казанлъкъ, Пазарджикъ, Дупница, Кюстендилъ и пр. изобилина или много добра, а въ Дръново, Елена и пр. почти никаква.

Ливадитъ и пасищата. Втора коитба на ливадитъ е имало на много мѣста изъ страната и е получено доста много сѣно отъ твърдъ добро качество. Образцовъ Чифликъ, Тутраканъ, Чепеларе и пр. втората коситба дала изобилино сѣно, но въ Берковица, въ Сливенско, Царибродско и пр. поради суша-та отавата била слабица. Въ Шумень вто-рата коситба на люцерната дала много ху-бава трѣва. Колкото се отнася до пасища-та, сушата не имъ е повлияла добръ и съ-стоянието имъ се е малко влошило; докато прѣвъ миналитъ мѣсеци тѣ сж били отлич-ни или много добри, прѣвъ отчетния периодъ тѣ сж отцѣнени едва добри, а на нѣкой мѣ-ста (като Сливенъ, Нова Загора, Казанлъкъ, Голѣмо Комаре, Кюстендилъ и пр.) добри и слаби.

Челитъ сж роили слабо; тѣ нѣматъ достатъчна храна за зимата и въобще съ-стоянието имъ не е задоволително. Таагоди-ниятъ медъ въ единъ мѣста (Шумень, Чепе-ларе и пр.) билъ и повече и по добръ отъ ланския, а въ други мѣста той билъ по до-ленъ и по малко. Въ Сухиндолъ, Бѣла Сла-тина и пр. медъ почти нѣмало.

Домашниятъ добитъкъ и домашни-тъ птици. И едритъ и дребнитъ доби-тъкъ е прѣкаралъ навѣскадъ много добръ, като е ималъ прѣвъ всичкото врѣме довол-но паша и храна. Ботести сж вързували почти колкото и прѣвъ миналия периодъ. Шарка по овцетъ още продължавала въ Бѣ-лослатинско, Плъвенско, Свиленско, Дръ-новско, Ескиджумайска, Османпазарска, До-бришка и Софийска, а се появила прѣвъ този периодъ въ Кулска, Берковска, Сви-щовска, Етненска, Русенска, Силистренска и Кюстендилска околии; краста по овцетъ им-ло само въ околнитъ Плъвенска и Шуме-нска; гърлица по свинетъ или биволитъ е била констатирана въ Видинска, Бѣлосла-тинска, Врачанска, Ловешка, Дренска, Гор-моорѣховска, Казанлъшка, Пловдивска, Кар-ловска Пазарджикска, Панагюрска, Софий-ска, Самоковска и Дупнишка; Сапъ по ко-кетъ продължаватъ още въ околнитъ: Си-листренска, Добришка, Пирдопска и Балчи-ска, а билъ забѣлванъ и въ Бѣлоградчикъ, Русенска, Тутраканска, Казанлъшка и Кар-ловска; Шапъ по едрия и дребния домашенъ добитъкъ продължава да вързува особено въ источната частъ на страната, като се по-явилъ и въ Ловешка, Тетевенска, Свилен-ска, Акадѣиларска, Куртбунарска, Бургаска, Казанлъшка, Новозагорска, Чирпанска и Трънска околии; вжглень е билъ констати-ранъ въ Бѣрковска, Бѣлослатинска, Добриш-ка и Царибродска околии; огненица имало въ Орѣховско, Борисовградско, Станимашко, Панагюрско, Пазарджикско и Самоковско; прилепчивъ отокъ въ с. Беранци (Трънско) и с. Куваллъкъ (Хасковско); метилъ въ Но-воселци (Софийско) и Радомиръ; емиглоби-немия прѣдъжава въ двѣ Кюстендилски села; малария по едрия рогатъ добитъкъ имало въ Пазарджикско, а въ Пещерско до-машнитъ животни боледуватъ отъ Кърчанъ. Бѣсъ билъ констатиранъ въ Бѣла Слатина, въ с. Гарванъ (Силистренско), въ с. Хасъ-Кьой (Османпазарско), въ Пещера и Кю-стендилъ.

Домашнитъ птици. Кокошкитъ стра-дали въ малкъ разжъръ отъ холера въ Бѣ-лослатинско, въ с. Студема-Горна, въ Прѣ-славъ и Ново Село (Провадийско); отъ слѣ-пота въ селата Островъ, Книжа и Видинъ (Раховско), отъ пика въ Костинбродъ и отъ неизвѣстна болестъ въ Павликени и въ с. Касапаръ (Шуменско)

Директоръ: С. Вацовъ.

Министерство на Т-та и Земледѣлието.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 11353

Извѣстия се на интересующитъ се, че продажбата на овощнитъ и други дърве-та изъ държавнитъ разсадници почва отъ 20 Октомврий.

Цѣнитъ на дърветата сж:
За присаденитъ овощни и сѣчачи-ти фиданки . . . 1 л. едно.

За неприсаденитъ овощни и сѣчачи-ти фиданки . . . 50 ст. едного.

Черешнитъ и малинитъ по 5 ст. пар-чето, Френското грозде 0 20 ст. и ягодитъ 2 1/2 ст. стърка. Олѣзи лица, които купятъ за свои употреблене, а не за прѣпродаване повече отъ 25 дръвчета прави имъ се прѣд-виденото въ закона за повдигане на ово-царството намаление на цѣнитъ.

Калеми (присадници) отъ развитъ овош-ни дървета се даватъ даромъ. Поржкитъ придружени съ стокостъта сгаватъ на право до управлението на надлѣжний разсадникъ.

Желаящитъ, да анаятъ въ които раз-садници колко и какви видове дървета има за продажъ, нека се справятъ въ издадени отъ Министерството на Търговията и Зем-ледѣлието особенъ описъ, който се испраща всѣкому даромъ само срѣщу 5 стот. пощен-ски равности.

2—8—2

Отъ Министерството.

ОЦЕТЪ

Най здравия и най хигиеничния оцетъ, добитъ чрезъ култивиранъ оцет-ни бактерии. Колкото е по старъ, тол-кова по добръ е става. Който си напра-ви съ него ТУРШИЯ ще се убѣди, как-во значи здравъ оцетъ. За здравината и чистотата на оцета давамъ гаранция.

На дребно се продава 20 ст. киломо. На по голѣмо количество прави се от-стъжка.

Съ почитание:

Д-ръ Червенъ-Ивановъ

Булевардъ „Мария Луиза“ № 80 до Шарения-мостъ. 9—10

РАЗСАДНИКЪ

ЗА

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ

на Я. СТ. ЗАБУНОВЪ — Плъвенъ

Извѣстиямъ на всички лоза-ри, че имамъ за проданъ за прѣвъ есенъта облагородени (ашладисани) вкоренени и не вкоренени лози вър-ху слѣдующитъ подложки:

1. *Riparia gloir de Montpellier* (*Rip. Portalis*)

2. *Rupestris Monticola* (*Rupes- tris du Lot*)

3. *Riparia × Rupestris* № 101 и № 101¹⁴

4. *Rupestris Martin*

5. *Solonis*

Освѣтъ ашладисани имамъ за проданъ и рѣзници отъ горнитъ Аме-рикански лози (неашладисани) и вко-ренени всичко по ЦѢНИ УМѢРЕНИ И ДОБРЪ СОРТИРАНИ

Ашламитъ сж отъ прочутото Плъвенско грозде ЧЕРНА ГЪМЗА.

На копувачитъ давамъ настав-ления и уптвание по засаждане-то и отгледванието на лозитъ, ако такива се поискатъ.

Цѣнорасписъ при поискване пра-щамъ безплатно.

Желаящитъ да се снабдятъ съ такива лози да се обрнатъ до менъ въ гр. Плъвенъ за споразумение.

Плъвенъ, 5 Юлий 1901 г.

Съ почитание:

Я. Ст. Забуновъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 10568

Извѣстиямъ, че отъ 31 Октомврий до 1 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣд-ующия недвижими имотъ находящъ се въ Бо-хотското землище:

1. Нива „Воденишки ѣхтъ“ 6 дек. 100 лева.

Горния имотъ принадлежи на Кито Николовъ отъ Тученица не е заложенъ про-дава се по висканieto на Илия Георгиевъ отъ гр. Плъвенъ за 200 лева испл. дѣло № 914/901

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена.

гр. Плъвенъ, 9 Октом. 1901 год. 2—2—2

П съдебенъ приставъ: П. Георгиевъ.

№ 10569

Извѣстиямъ, че отъ 31 Октомврий до 1 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣ-дующитъ недвижими имоти находящи се въ Бохотското землище:

Нива, „Надъ Кайлъка“ 7 дек. — 35 л.

„ „ „Мамафс. бран.“ 10 „ — 50 „

„ „ „Пропаститъ“ 10 „ — 50 „

„ „ „Пърч. връхъ“ 7 „ — 40 „

„ „ „Пропаста“ 4 „ — 20 „

Брашище „Белгшиското“ 8 „ — 40 „

Горнитъ имоти принадлежатъ на Игнатъ Гачовъ отъ с. Бохотъ не сж заложени про-даватъ се по висканieto на Кула Нейко-вица отъ с. Брестовенъ за 52 лева по не-пълнителното дѣло № 832/901.

гр. Плъвенъ, 9 Октомврий 1901 год.

П съдеб. приставъ: П. Георгиевъ. 2—1—2

№ 10499

Въ допълнение на обявлението ми отъ 25/IV 1901 год. подъ № 3399 публику-вано въ вѣстникъ „Народенъ Правителъ брой 23 отъ т. г. извѣстиямъ на интересующи-тъ се че отъ 7 Ноемврий до 8 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ, ще про-давамъ на публиченъ търгъ, съгласно чл. 1029 отъ граждан. сждопроизводство, сжщия недвиженъ имотъ означенъ въ горното обя-влението принадлежащи на длѣжника Свѣщъ Иванъ Неновъ отъ с. Брашиница длѣжащъ въ землището на сжщото село.

Наддаванието ще почне отъ цѣната, която даде първия купувачъ.

Жалаящитъ да наддаватъ, могатъ да сж явяватъ прѣвъ означенъ по горѣ срокъ въ всичкитъ присрѣстени дни и часове въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ, като се съобразятъ съ чл. 1017 отъ Гражданско-то Сждопроизводство.

гр. Плъвенъ, 5 X 1901 год.

Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ

1—9—1

№ 11400

Извѣстиямъ, че отъ 15 Ноемврий до 17 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Пординското землище.

1). Нива „Цвѣт-ова могила“ 18 дек. 180 лева.

2). Нива „Скрибарака“ 17 дек. 5 ара 175 лева.

3). Нива „Нешкова могила“ 14 дек. 8 ара 148 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Ту-ци и Кръстю Стойкови отъ с. Пординъ не сж заложени продаватъ се по висканieto на Брия Дочо и Радю Ц. Т. Мирцова отъ с. Одрене за 898 л. по дѣло № 814/99 г. гр. Плъвенъ, 25 X 1901 год.

П Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ

1—11—1

№ 11403

Извѣстиямъ, че отъ 15 Ноемврий до 17 Декемврий 1901 г., 5 ч. послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канце-ларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Българ. Карагачъ. землище, а именно:

1). Орица „Лазарова воденица“ 4 дек. 5 ара — 175 лева.

2). Востанъ „Подъ село,“ 1/2 дек. — 25 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Георги Димитровъ отъ с. Бѣл. Карагачъ не сж заложени продаватъ се по висканieto на Григоръ Ив. Бояджиевъ отъ с. Бѣл. Карагачъ за 120 л. по изпълнителното дѣло № 1008 / 900 год.

гр. Плъвенъ 25 Октомврий 1901 г.

П Сжд. приставъ: П. Георгиевъ

1—10—1

№ 11402

Извѣстиямъ, че отъ 15 Ноемврий до 17 Декемврий 1901 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Карагачиското землище:

Дворъ въ село Българ. Карагачъ „Срѣд-ния махала“ 2 дек. въ него постройка а) дю-китъ служи за боваджийница, б) къща (коп-торъ) — 100 лева.

Нива „Пординска бара“ 9.6 дек.—96 л.

„ „ „Пелова бръстъ“ 5.6 „ — 56 „

„ „ „Енева бръстъ“ 13.6 „ — 136 „

„ „ „Дълбокъ долъ“ 11.9 „ — 119 „

„ „ „Шосето“ 10.1 дек. — 101 „

Горнитъ имоти принадлежатъ на Коп-чо Вечовъ отъ с. Бѣлг. Карагачъ не сж заложени продаватъ се по висканieto на Григоръ Ив. Бояджиевъ отъ с. Б. Карагачъ за 200 л. по дѣло № 82/901 г.

гр. Плъвенъ 25 Октомврий 1901 г.

П Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

1—12—1

Отговоренъ редакторъ: А. Поповъ

Плъвенъ, печатница — Димитровъ & Игнатовъ